अथ ग्राहयितुं भूपानाज्ञां हिंसानिवृत्तये ।
स दिग्जयाय निर्व्याजधर्माचर्यां विनिर्ययौ ॥२७॥
अभूदभीतजनतावेक्षणाश्लाघ्यविक्रमः ।
स्पृहणीयो जनस्यापि त्वदीयविजयोद्यमः ॥२८॥
प्रभावविजितान् कृत्वा सोऽहिंसादीक्षितान् नृपान् ।
अर्णसां पत्युरभ्यर्णमवापावर्णवर्जितः ॥२९॥
तत्र तालीवनच्छायासुखविश्रान्तसैनिकः ।
युक्तिं द्वीपान्तराक्रान्त्यै क्षणमन्तर्व्यचिन्तयत् ॥३०॥
अथ वेलावनोपान्ते तेनार्त्ताक्रन्दितध्वनिः ।
मेघवाहनराज्येऽपि कृतोऽयमिति शुश्रुवे ॥३१॥
तप्तायःशंकुनेवान्तर्व्रणितः स द्रुतं ततः ।
संचारिणातपत्रेण स तत्र वसुधामगात् ॥३२॥
अपश्यदथ केनापि चण्डिकायतनाग्रतः ।
नरं शवरसेनान्या हन्यमानमधोमुखं ॥३३॥
अनात्मज्ञ धिगेतत् ते कुकर्मेति महीभुजा ।
तर्जितः स भयादेव शवरस्तं व्यजिज्ञपत् ॥३४॥
शिशुर्मुमूर्षुर्मे राजन्नयं रोगार्दितः सुतः ।
कर्मैतद्दैवतैरुक्तमस्य श्रेयोलवावहं ॥३५॥
उपहारनिरोधेन सद्य एष विपद्यते ।